

emberből? A négy-öt koronás várósi alamizsna mellett akár éhen halhatnak. Vagy valamennyien koldulni menjenek? Van menedékházunk, van szegényházunk, az igaz. De azokba nem lehet fölvenni minden szegény embert. Sokan nem is mennének a nem éppen nyájas asyllumokba, még tán ha oda kergetnék is őket. Gyökeres segítség az volna, ha a munkára képeseknek munkát, a munkaképteleneknek emberi ellátást tudnánk biztosítani. Ezt a segítséget most nem lehet megadni. Ennélfogva a városiak és a szakszervezeteknek valami más, e fogadható megoldásról kell gondoskodniok. Mindenkinék, akinek keresse-

te, megélhetése van, azokra is kell gondolnia, akik munkahiján, vagy betegség, öregség miatt inségben sanyalódnak. Önkéntes adományokra nem lehet számítani, különösen ma, amikor a pénzesember letagadja, hogy pénze van. Adót kell kiróni az egyre szaporodó szegénység csökkentésére. Az államtól elmaradó hadisegélyeket a hadifoglyok családjainak, az elmaradó nyugdíjakat a hadiözvegyeknek, a nagyon megszolgált járulékot a foglalkozás nélkül maradt rokkantaknak ki kell valamiképpen fizetni. A szakszervezeteknek ajánlatos volna ezzel a kérdéssel alaposan foglalkozniok.

lenőrzi a vasutasok élmezését is. A vasutasokat oktató előadásokkal, hasznos ismeretek terjesztésével is foglalkoztatjuk. Általában pedig a szövetségi élet fejlődése a legszébb kilátásokra jogosít.

— Az üzletvezetőség központjában a leszámoló hivatalban a hivatalos teendők szünet nélkül folynak. Munkaapadásról a két hivatalban alig lehet szólni. Természetesen ha szünet kapunk, ha fellendül a forgalom, hangosak lesznek a pályaudvarok, a műhelyekben pedig zuhogni fognak a kalapácsok és csattogni a pörölyök.

Az ujszegediek tiltakoznak a szegediek árdrágítása ellen.

(Saját tudósítónktól.) Szegeden épen olyan éhesek az emberek, mint mindenütt az országban. Az éhes ember pedig — sajnos — nem ismer se maximális árat, se drágaságot, hanem ha van neki miből: licitál. Ez a licitáció folyik most odaát Ujszegeden a szegediek részéről. Szegeden ugyanis sikerült a piacot teljesen tönkretenni a maximális árakon felül való fizetéssel, a lánckereskedelemmel, most az ujszegedi piacot teszik egyenívőjüvé a szegedivel. Az ujszegedi községi előjáróság ezt a manővert természetesen nem nézheti jó szemmel. Annál is inkább nem, mivel ott a szerb megszálló csapatok közreműködésével a Szegedtől való elzárás ideje alatt sikerült a piaci árakat bizonyos normális mértékre leszorítani.

Az ujszegedi előjáróság nevében csütörtökön délelőtt Horváth István községi bíró fölkereste Somogyi Szilveszter polgármestert, hogy vele a város élmezési ügyeiben behatóbb megbeszélést folytasson. Szeged tejjelátásának kérdését az ujszegedi előjáróság úgy véli megoldhatónak, hogy a Szegedre beszállítandó tej mennyiség maximális árába literenként 10 fillér fogyasztási adót kalkulálnak. Erre a tíz fillér fogyasztási adóra a községnek mulhatlanul szüksége van, hogy a közigazgatási költségeit ez uton is fedezni tudja. Az ujszegedi piacon ezentul magánosok tejet nem vásárolhatnának. ellenben a környékből beszállítandó összes tej mennyiséget a szegedi városi tejszarnok kapná meg, amely utalványrendszer alapján osztaná ki a városi lakosság részére az ujszegedi előjáróság által átengedett tej mennyiséget. A községi bíró véleménye szerint májusban naponként mintegy 1500 liter tejet bírnának szállítani. A tej maximális árát a városi tejszarnok természetesen a közélmezési hivatal által megállapítandó áron árusíthatja és így a közönségnek legalább az a része lesz megkímélve a tej mai 4—6 koronás uzsoraárától, amely a tejszarnokból jutna tejhez. Megemlítette Horváth István bíró azt is, hogy a hus ára a hid megnyitása óta 250—300 percentes áremelkedést mutat Ujszegeden. A borjúhús kilogrammonként 5 korona 50 fillér volt, ma 18 koronára is felverik. A szárnyasok ára is hihetlenül felszökött és a többi élelmicikké is. Az ujszegedi előjáróság tehát arra kérte a polgármestert, hogy vessen gátat az oktalan árdrágításnak és maximálják Szegeden is mérsékelt árra a húst. A községi bíró azt is közölte a polgármesterrel, hogy a szerb határrendőrség a legszigorubbán fogja, botbüntetéssel is sújtani mindazokat a vásárlókat, lánckereskedőket, akiket tetten érnek.

Forradalmi tüntetés

Olaszországban.

Luganó, április 24. Rómában a nagy sztrájk után a szocialisták népgyűlést tartottak, amelyet a rendőrség megakart zavarni. Összeütközésre került a sor. A harc három órán át tartott. A halottak és sebesültek száma nagy.

Páris, április 24. A Daily News foglalkozik az olaszországi helyzettel és azt mondja, hogy az épen olyan komoly, mint Németországban.

Az új szellem a szegedi vasutasok közt.

(Saját tudósítónktól.) A nagymérvű szénhiánnyal kapcsolatosan, mint köztudomásu, úgy az ország megszállott, mint meg nem szállott részeiken a vasutforgalom úgy a teher, mint személyszállítás szempontjából majdnem holtpontra jutott. Addig, amíg a szegedi állomásokra normális viszonyok mellett 40—60 vonat futott be és ki, ma alig mozog két, három vonat. Természetesen kíváncsiak voltunk, hogy Szegeden, ahol közel háromezer vasutas család van, mivel foglalkoznak a beszállítottak. A legilletékesebb helyre a Magyarországi Vasutasok Szövetsége helyi csoportjának vezetőségéhez fordultunk ez ügyben, ahol Olejnyik József titkártól a következő érdekes felvilágosítást kaptuk:

— A vasuti műhelyben anyagihiány miatt kevés a munka. Itt pedig közel nyolcszáz munkás légi a munkavágytól, mert mi minden egyebet szeretünk, csak a télettséget nem. A munkások azonban így is hasznosan töltik az idejüket. A felmerülő műhelyi munkákon kívül, önképzéssel és kerti gazdálkodással foglalkoznak. Ezt természetesen csak akkor teszik, ha szabadok. Az állomásokon a nagyon is megcsappant forgalom következtében egy kicsit több a pihenő, mint volt. Azonban a szegedi vasutasokra rá is fér egy kis nyugalmasabb idő, hiszen köztudomásu, hogy a háboru alatt talán egyetlen üzletvezetőség létszáma sem végzett öt éven keresztül oly zaklatott, idegölő, robotos munkát, mint éppen a sze-

gedi vasutasok. Az emberek testileg, lelkileg le voltak romolva. Egyfelől a pihenés nélküli rabszolga szolgálat, másfelől a hivatalos önkénykedések ölték, rágták az alkalmazottak idegeit, szervezetét.

Ma más szellemen vezetünk, irányítunk mindent. Hogy csak egy elrettentő példát hozunk fel a múltból, volt olyan éve a szegedi vasutasoknak nem is olyan régen, hogy 30—40 ezer korona birságot róttak ki rájuk. Ennyivel kellett szenvedni a családoknak, azoknak, a szomorú garasokból élő szegényeknek, akiknek alig jutott havonta 150—200 korona a megélhetésre. Pedig néhol 5, 6 gyerek sírt a kenyér után. A fegyelmi ügyek úgy zuhogtak az alkalmazottakra, mint a jégeső. Ha valaki véletlenül egy kilogramm kórolajat felhasznál a saját céljaira, akkor, amikor más oldalra a sajátjából hárommal is beletöltögetett a váltólámpákba, fegyelmet kapott. Kizárták az előléptetésből. Ha valaki, a dísznőlát közelebb építette a gazdasági udvarban, mint a kényur hivatalfőnök azt elgondolta, áthelyezték. Ezek csak apró ügyek. Hogy milyen elképzelhetetlen okokból, milyen agyafurt rozlelkűséggel voltak itt kezelve az ügyek, arra még csak emlékezni is szomorúság. És ma szegyeljük, hogy a magyar vasutasok így éltek. Ez letűnt, reméljük, örökre.

— Amióta a vasutasok egy nagy országos szövetségbe tömörültek és felismerték az összetartásban rejlő hatalmas szociális erőt, visszanyerték az önértüket, emberi jogukat az élethez, a megélhetéshez és mindenhez. Mi nem uzsorázzuk ki senkinek a vérét, nem nyuzzuk meg az embereket, hanem igenis meghalगतunk mindenkiket. Érdeme szerint bírájuk el és befolyásmentesen, minden hivatalos pressziótól mentesen teszünk igazságot úgy az egyén, mint a hivatal érdekeinek. A szegedi üzletvezetőségénél észlelt reakciós régi rendszernek a bűneit elsöpörtük. Megszüntettük az összes oly fegyelmi ügyeket, amelyekből azt láttuk, hogy csak a személyzet elkészerítésére szolgálnak. Ugy, hogy ma alig van egy két fegyelmi ügy. Pedig itt valóságos fegyelmigyárra voltak berendezve. Szinte érthetetlen dolog ez akkor, amikor a szegedi üzletvezetőség személyzete országosan elismert elsőrendű, szakszemélyzet.

A szövetség magához öleli minden legkisebb embernek úgy anyagi, mint erkölcsi ügyét. Oktatjuk, neveljük a személyzetet. És a fegyelmérzetet, a kötelességet, az összetartást mint hitvallást ojtjuk az emberekre. A munka tiszteletét és a parancsoló munkát követeljük úgy a legmagasabb pozícióban állótól, mint a legkisebb munkástól. Ugy, hogy mi felkészülve várjuk azt a nagy feladatot, amely akkor vár reánk, ha az ország vasutvonalain újból megindul a produktív, teljes munka. A magyar vasutasoknak nem kell bizonykodni, hogy kik lesznek, ha arra gondol az ország lakossága, hogy a háboru alatt is kik voltak, mit és hogyan tettek.

— A múlt és december óta több mint három ezer kisebb nagyobb ügyet intézett el a helyi csoport vezetősége, amely vezeti és el-

győződéssel, mire ő félhangon felelt: Marhák, szelidebben ordítsatok! A felvonás végén, mikor Bakó izzadtan a nagy szavalástól, rohant hajlongani, Ujházy szívart vett elő és elégedetten dörmögte: Nagy marha ez a Shakspeare, de érti a dolgát!

Nekem egy kissé fáj az, hogy túlságosan a kulisszák mögé kellett látnom, hogy az isteni Márkus Emma Monna Vanna legmélyesegesebb szerelmi duója után narancsot evett a színpalak mögött, hogy Jászai Mari oldalba vágott, mert az utjába álltam, de azért hiába, a színházat mégis csak itt ismertem meg igazán, itt láttam először a nagy gépet, amely forog, míg az alkotó pihenhet (ha csak nem fordul meg a sirjában, szegény). Én áhitattal állottam a deszkákon, amelyek nem csak a világot jelentették, de a magyar színpadi művészet aranykorát, nagy nevek nagy dicsőségét. Egyszer, a Monna Vannában történt, szórakozottan magammal vittem a színre a Magyar Könyvtár narancsszíni füzetét, mert mindig ellenőriztem, mit mondanak és mit hagynak ki a költeményből. Egy kihagyott mondat úgy fáj, mint egy elmaradt ajánlás.

Egy napon, felvonás közben hallottuk, hogy a Newyork palota ég. Én hirtelen, a hogy voltam, szándálban, fehér köntösben, rohantam a tűz irányában. Ekkor ébredt föl bennem a riporter, aki legyőzte a színházi embert. (Azóta ketten viaskodnak a költővel, aki, mégis, hiába, nem hagyja magát és igaz van!)